

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIV.

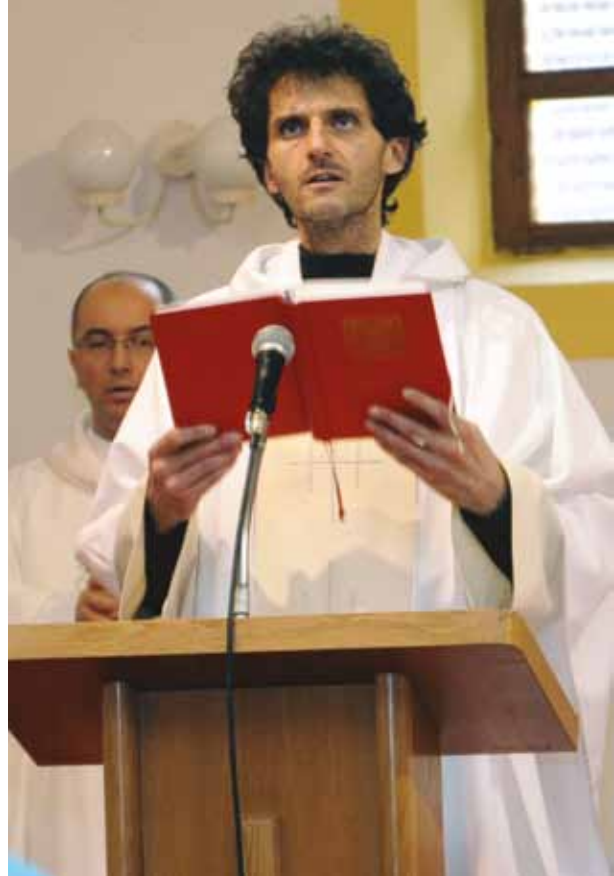
ČÍSLO 12

DECEMBER 2016

Za živých a mŕtvych sa modliť

Kalazanský jubilejný rok - Potravinová zbierka - Betlehenské svetlo
Diskusia o viere - Pri štedrovečernom stole - Dieťa je dar i požehnanie

Mladí mladým, 19. november 2016, Kostol Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke

Človek, ktorého nevidieť

Príbeh oslovuje, pritahuje, motivuje. Je účinnejší ako suchá pravda. Inak to nie je ani s Vianocami. Príbeh Ježišovho narodenia nás oslovuje viac než citát zo šiestich hlavných pravd: „Syn Boží sa stal človekom, aby nás vykúpil“.

Jeden z dôvodov, prečo sú príbehy stále vyhľadávané, je možnosť stotožnenia sa. Prežitia príbehu či už s hlavnou postavou, alebo s niektorým iným aktérom. S kým sa stotožňujeme na Vianoce? V príprave darčiekov možno s Bohom - Otcom; ale v inom asi nie. V bolesti a nepochopení s Pannou Máriou; ale vo svätosti života asi nie. V tom, ako sme niekedy zaskočení i ako musíme poslúchať zákony so sv. Jozefom; ale v mlčanlivosti a zodpovednosti celkom nie. V radošti z prekvapenia s pastiermi. S tými asi najviac, aspoň tak to znie v našich vianočných piesňach.

Vianoce by sme však mohli prežiť aj v podobnosti mužovi, ktorý v príbehu narodenia takmer nevystupuje. Avšak práve on nás na Vianoce v kostole pripravil, počúvali sme o ňom v druhú i tretiu adventnú nedeľu. A v poslednú vianočnú nedeľu, Nedeľu Krstu Pána, ich s nami uzavrie. Muž v tieni, o ktorom sa však Kristus vyslovil, že medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako on - Ján Krstiteľ.

V čom je jeho veľkosť? Okrem iného i v poznaní svojho miesta a v pokore. V priznaní si, že nie všetko rozumieme, že máme pochybnosti, ako to čítame v Tretiu adventnú nedeľu u sv. Matúša. A vo vedomí, že „ja by som sa mal dať tebe pokrstiť“, ako to budeme počuť v druhú januárovú nedeľu. Pred 20 rokmi dostalo Rádio Lumen k dispozícii nefunkčnú kotolňu pod katedrálňym kostolom v Banskej Bystrici. Naplánovali sme do nej kancelárske priestory pre siedmich ľudí. Pri prestavbe veľmi pomohol aj môj otec murár, v tom čase už dôchodca. Ako sledoval chod firmy, hovorí mi: „O mesiac ma už sem nepustia, darmo budem hovoriť, že som to ja robil.“ Mal pravdu. Okrem pár technikov a mojej asistentky ho vo firme naozaj nik nepoznal a nevedel,

koľko dní tam bezplatne odrobil. O niekoľko mesiacov som ho však do priestoru pozval a on sa veľmi tešil, keď videl jeho využitie.

Nie každý musí vedieť, prečo a za čo sme darček kúpili. Nie každý musí počas sviatkov pochváliť naše koláče, nie každému musí chutiť, čo sme uvarili. Ba môže sa stať, že nikto ani nebude zvedavý, čo nás to všetko stálo. Nikto sa nebude pýtať na naše zážitky, naše pohľady či odporúčania. Nikto nemusí ďakovať, ba možno si ani nevšimnú...

Vtedy si povedzme - som ako Ján Krstiteľ. Pripravil som a teraz ma nemusí byť vidieť ani počuť, nemusia ma chváliť ani chápať. Moja úloha skončila. Aj keď niečo určite ešte príde. Môžem sa spoľahnúť, že raz dostanem nielen to, čo mi patrí, lež viac než si zaslúžim. Veď ak som to všetko robil pre Krista prítomného v blížnych, on mi to štedro odplatí.

Váš farár Vladimír Slovák

Sviečkou za nenarodené deti sme podporili Fórum života

Koncom októbra a začiatkom novembra sa uskutočnila aj v našej farnosti, resp. v dekanáte a širšom okolí, kampaň Sviečka za nenarodené deti, ktorej už štrnásty ročník organizovalo Fórum života.

Kampaň podporili v našom meste všetky tri kostoly - farský, piaristický a Zapotôcky, preto aj touto cestou chceme poďakovať dobrovoľníckam, ktoré pomohli v ich priestoroch pri distribúcii sviečok za dobrovoľný príspevok 1 alebo 4 eurá. Projekt Sviečka za nenarodené deti má už svoje stále miesto aj v oblasti koordinácie Výchovy k manželstvu a rodičovstvu v Spojenej piaristickej škole F. Hanáka, kde sa aj v tomto roku do jeho propagácie zapojili mladí dobrovoľníci z radov žiakov 9. ročníka.

Z okolitých obcí mali o ponuku a predaj sviečok záujem obyvatelia z Cigľa, Čerenian a Valaskej Belej.

Vďaka obetavej snahe všetkých dobrovoľníckych skupín a ochote prispievateľov sa nám podarilo vyzbierať spolu 1115 €, ktoré sme zaslali na účet Fóra života, aby sme nimi podporili financovanie celoročných pro-life a pro-familly projektov, kampaní a aktivít vo všetkých regiónoch Slovenska.

Elena Blašková

Vo Veľkej Lehôtke i tento rok zaspievali Mladí mladým

Posledná nedeľa cirkevného roka patrí vždy vo Veľkej Lehôtke patrónovi kostola i celej farnosti - Kristovi Kráľovi. Už po 22. raz sa v podvečer tohto sviatku stretli mladí, aby spevom oslávili svojho Kráľa.

Gospelový festival sa začal už tradične svätou omšou, počas ktorej spievali deti zo zboru Rosnička z Prievidze. Tento zbor oslávil v októbri svoje 20. výročie, a tak bolo o dôvod viac zaspievať si s nimi známe detské gospelové piesne. Svätú omšu slúžil dp. Miroslav Baláž a pri oltári s ním boli aj dp. Marek Sabol a páter Janko Hríb, SchP. Na organe hral Ľubomír Košťalik.

Po svätej omši Rosnička zaspievala ešte pár piesní a potom sa už v kostole rozoznel ďalší detský spev, tentokrát v podaní zboru Pramienok z Partizánskeho. Silné detské hlasy naplnili celý chrám a radosťou sa naplnil každý kútik farského kostola vo Veľkej Lehôtke.

Detskú radosť zboru Pramienok vystriedal chrámový spev tradičného účastníka festivalu, zboru Šumienky z Diviakov nad Nitricou. Na úvod zaspievali hymnu jubilejného roka Božieho Milosrdenstva a potom už nasledo-

vali nové, ale i staršie skladby tohto dievčenského zoskupenia.

Následne vystúpilo čisto mužské zoskupenie z okresu Žilina. Traja muzikanti a speváci z Nesluše, ktorí vystupujú pod názvom Song in the Night, sa s nami podelili o pár skladieb. Prostredníctvom nich spevom vyjadrili svoj vzťah k Bohu a viere.

V závere festivalu vystúpila domáca hudobná skupina Spray, ktorá si tento rok pripomína už 10 rokov na hudobnej scéne. Jej členovia zaspievali a zahráli pár nových piesní, ale aj tie staršie. V ich programe nechýbala ani hymna stretnutie mládeže so Svätým Otcom v Krakove.

Aj napriek menšiemu počtu zoskupení vládla na festivale radosť a spevavá nálada. Mladí sa opäť stretli a navzájom sa upevnili vo viere v nášho Kráľa - Ježiša Krista.

Branislav Bullo

Piaristi si pripomínajú 400. výročie založenia rehole

V nedeľu 27. novembra bol vo všetkých piaristických chrámoch na svete otvorený Kalazanský jubilejný rok pri príležitosti 400. výročia vzniku rehole piaristov a 250. výročia svätorečenia jej zakladateľa, sv. Jozefa Kalazanského.

Oficiálne vyhlásenie otvorenia tohto roku zaznelo i v našom prievádzskom piaristickom chráme: „V mene detí a mladých ľudí, zvlášť tých najchudobnejších; v mene všetkých tých, ktorí sa cítia byť premenení Pánom cez príklad sv. Jozefa Kalazanského, a v mene celej Rehole piaristov, s povolením jeho svätosti pápeža Františka, vyhlasuje Generálna kongregácia pri príležitosti 400. výročia založenia našej rehole Kalazanský jubilejný rok 2017, a pozýva všetkých, ktorí ho chcú prežívať, aby tak spravili rovnako, ako žil Kalazanský: v jeho vášnivej láske k Pánu Ježišovi a jeho Matke Márii; v bezpodmienečnom odovzdaní sa službe evanjelizovať výchovou; v jeho odovzdanosti, aby boli piaristické školy priestorom spoločenstva a misie; a v jeho hlboké dôvere

k deťom a mládeži, ktorí sú nositeľmi života a plnosti.“

Kalazanský jubilejný rok potrvá do začiatku nasledujúceho adventu. Jeho heslo, ktoré je umiestnené i na logu jubilejného roka, znie: „Vychovávať, hlásať, pretvárať.“ Počas celého tohto roka bude možné na miestach, kde pôsobia piaristi, získať plnomocné odpustky.

Ján Hríb SchP

**vychovávať
hlásať
pretvárať**

400 ANNI / ANNUS IUBILAEI
1617-2017 / SCHOLARUM PIARUM

Tisícky mladých zaplnili haly a štadióny

Tisíce mladých ľudí počas týždňa od 14. do 19. novembra 2016 zaplnili športové haly a zimné štadióny po celom Slovensku. Dôvodom bolo evanjelizačné turné projektu Godzone s názvom Generácia KIOBK: Nový level, ktoré sa konalo v Poprade, Košiciach, Žiline, Banskej Bystrici a Bratislave. V posledný deň vyvrcholilo evanjelizačným koncertom v Prahe. Godzone tour sa počas Týždňa Cirkvi pre mládež uskutočnilo už po ôsmykrát a zúčastnilo sa ho dokopy 21 483 registrovaných účastníkov.

Toto je odpoveď na jednoduchú výzvu: „Nech zasvietia svetlo tí, ktorí počas Godzone večera zažili, že Boh je naozaj blízko a koná v ich živote.“

Po celom tomto týždni ostala v našich srdciach obrovská vďačnosť a bázeň pred tým, čo Pán Boh robil! Sme vďační za jednotu a nasadenie nášho tímu. Ste úžasní modlitebníci, ste plní neskutočného množstva talentov, ste vynaliezaví technici, ste obetaví služobníci, ste tí, ktorí sa rozhodli dať všetko pred Pána a dôverovať Mu, že On sám vás uvedie na nový level!

Sme veľmi vďační Pánu Bohu za to, čo robil a ako prevalcoval všetky naše očakávania a konal veľké dielo na Slovensku aj v Čechách. Jeho láska k nám je oveľa väčšia, ako si vieme predstaviť a to nás nikdy neprestane hnať ďalej! Nech sa Jeho láska šíri! Ďakujeme!

Zdroj: TK KBS a FB Godzone

V Art Pointe sa diskutovalo o viere

Náboženstvo a súčasnosť. I tieto pojmy obsahovala upútavka na Diskusiu v bode, ktorá sa uskutočnila v sobotu 2. decembra v Art Pointe (bývalé kino Baník) v Prievidzi. Hostom večera bol prievidzský dekan Vladimír Slovák.

Čo je viera, náboženstvo, aký je vzťah kresťanstva k iným náboženstvám a či náboženstvo vôbec potrebujeme k životu - aj o týchto témach sa diskutovalo; tentoraz na pôde mimo kostola. Pán dekan Vladimír Slovák v odpovediach na otázky moderátora spomínal na svoje detstvo i život v období komunizmu, na štúdiá masmediálnej evangelizácie v Poľsku i pôsobenie v Rádiu Lumen. Nosnú časť diskusie však tvorili odpovede na otázky, ktoré sa týkajú každého človeka. Je dôležité veriť? Aké miesto má v mojej viere rozum? Potrebujeme vieru v dnešnej dobe? Odpoveď pána dekana bola jednoznačná: „Áno. Otázkou je však, v čo a ako veríme, kto je pre nás v tomto smere autoritou a čo chceme v oblasti našej viery odovzdávať ďalej. Musíme si dať pozor, aby sme sa v spleti rôznych názorov nestratili. Pretože ako hovorí latinské príslovie, len ten, kto dobre rozlišuje, aj dobre učí.“

Pán dekan sa nevyhol ani otázkam týkajúcim sa súčasnej Európy, utečeneckej krízy či stavu Cirkvi. „Európa sa vzdala svojich hodnôt - nepozná už hodnotu človeka, lásky ani rodiny. Riešením krízy v Európe je návrat

k týmto hodnotám - a za to treba bojovať.“ „Diskusia s prievidzským dekanom Vladimírom Slovákom bola pre mňa veľmi podnetná,“ vyjadril sa jeden z účastníkov. „Náčrtla totiž mnohé témy, o ktorých je vhodné porozmýšľať práve teraz, v adventnom období. Mimoriadne oceňujem jej praktický rozmer, ku ktorému smerovali všetky myšlienky pána dekana. Ako absolvent filozofickej fakulty som si však prišiel na svoje i čo sa týka jej intelektuálneho rozmeru.“

Text: Petra Humajová

Foto: Mária Melicherčíková

Oznamy z Charity - domu sv. Vincenta

Od pondelka 19. decembra do piatku 23. decembra 2016 v čase od 9:00 do 11:00 bude Charita - dom sv. Vincenta zbierať **ovocie a trvanlivé potraviny pre núdznych**. Vaše dary budeme prijímať v novej budove charity - na Košovskej ceste 19 (oproti firme Skanska - bývalým Banským stavbám).

Núdznych, o ktorých sa staráme, môžete podporiť aj **darovaním obnoseného šatstva**. V chladných dňoch sú potrebné najmä pánske a dámske zimné vetrovky. Veľmi vítané sú aj hygienické potreby,

zachovalá zimná pánska a dámska obuv, príbor, uteráky, deky a posteľná bielizeň. Materiálne dary môžete priniesť v pracovných dňoch v čase od 8:00 do 11:00 do budovy charity na Košovskej ceste 19.

Ak by ste núdzným chceli pomôcť **formou dobrovoľníctva**, kontaktujte riaditeľa Charity - dom sv. Vincenta, n. o. pána Milana Petráša na tel. č. 0905 951 854 alebo e-mailom na charitapd@gmail.com.

Alojz Vlčko

Tesco pripravilo potravinovú zbierku

Tesco v spolupráci s Potravinovou bankou Slovenska a ďalšími partnermi pripravilo od 24. do 26. novembra 2016 potravinovú zbierku. Nakupujúci mohli aj v obchodoch v meste Prievidza podporiť ľudí v núdzi nákupom trvanlivých potravín. V hypermarkete a supermarketoch v Prievidzi nakupujúci darovali tovar spolu v hodnote 2279,29 eur.

Potravinová zbierka je skvelou príležitosťou, keď môžu všetci členovia miestnych komunít spoločne pomôcť ľuďom v núdzi. Tesco ponúklo svoje priestory a komunikačné kanály, čo považujú partneri z charity za neoceniteľnú podporu. Podobne ako predošlé roky Tesco okrem toho finančne dopĺňa hodnotu darovaného jedla od zákazníkov o 20 %. Toto je dôležitý finančný príspevok, ktorý môže Potravinová banka spolu s ostatnými partnermi použiť na zlepšenie svojich kapacít a infraštruktúry miesta nakupovania jedla pre ľudí v núdzi. Trvanlivé potraviny a hygienické potreby vyzbierané v Prievidzi putujú priamo do zariadení na území mesta. Zbierka z hypermarketu, 1195,30 kg potravín v hodnote 1819,34 €, bude použitá v Charite - dome sv. Vincenta na Košovskej ceste. Zbierka zo supermarketu na Námestí slobody bude použitá v neziskovej organizácii Spokojnosť, ktorá poskytuje sociálne služby v komunitnom centre na Ciglianskej ceste. Tu sa vyzbieralo 301,76 kg tovaru, v hodnote 459,95 €.

Neziskové organizácie d'akujú predovšetkým dobrovoľníkom, ktorí prijímali potravinové dary. Bez ich pomoci by nebolo možné takúto úspešnú zbierku zrealizovať. Takisto d'akujú všetkým tým, ktorí akoukoľvek formou popri nákupe prispeli na dobrú vec a podporili činnosť neziskových organizácií a tým priamo ľudí v núdzi. Napokon veľmi oceňujú prístup vedenia oboch prevádzok, ktoré zbierku plne podporovali a vytvárali pre jej realizáciu čo najlepšie organizačné zázemie a maximálne vychádzali organizáciám v ústrety.

Charitu - dom sv. Vincenta a neziskovú organizáciu Spokojnosť podporuje aj mesto Prievidza každoročnými dotáciami z roz-

počtu mesta. Na podporu prevádzky nízkoprahového denného centra v Charite - dome sv. Vincenta poskytlo v roku 2016 mesto dotáciu z rozpočtu mesta vo výške 8000 €. Na činnosť nízkoprahového denného centra pre deti a rodinu, ktoré prevádzkuje nezisková organizácia Spokojnosť, bola v roku 2016 poskytnutá z rozpočtu mesta dotácia vo výške 5000 €.

Text: Alojz Vlčko

Foto: Vladimír Pavlíček

Betlehemske svetlo

Malý plamienok zapálený v Bazilike Narodenia Pána sa odovzdáva odpálením plamienka zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky. Každé odpálenie svetla odkazuje ďalej tiché pranie, aby sa pokoj a porozumenie širili v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň betlehemskeho svetla.

Na Štedrý deň rozdáme betlehemske svetlo medzi 13:00 a 14:00 na týchto miestach v Prievidzi a Bojniciach:

- Dlhá ulica (pri potravinách)
- Námestie slobody (pri Trojičnom stĺpe)
- Žabník (potraviny na Ulici stavbárov)
- Necpaly (pri potravinách Pod pyramídami)
- Sever (pri potravinách Jednota na Novackého ulici)
- Staré sídlisko (pri hoteli Magura)
- Zapotôčky (pri potravinách Jednota na Ulici L. Ondrejova)
- Bojnica (pri lekární Notre Dame)
- Bojnica (pred Kostolom sv. Martina)
- Bojnica (Dubnica)

Okrem toho si betlehemske svetlo môžete odpáliť na Štedrý deň aj po skončení vigílnych svätých omší (približne medzi 17:00 a 17:30) pred týmito kostolmi:

- Kostol sv. Bartolomeja (farský)
- piaristický kostol

- Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
- Kostol sv. Martina (Bojnica)

Na bezpečný transport betlehemskeho svetla si nezapadnite priniesť sviečku chránenú pred vetrom alebo petrolejovú lampu.

Naším cieľom je odovzdať plamienok z Betlehema čo najväčšiemu počtu ľudí, aby tento symbol ľudskej lásky, pokoja, jednoty a porozumenia zavítal počas Vianoc aj k tým, ku ktorým sa doteraz nedostal.

Tak ako tento plamienok spája ľudí, chceme spojiť aj Prievidzu a celú hornú Nitru s ostatnými mestami na Slovensku a vytvoriť symbolickú reťaz Svetla.

Nech prežijari vianočné sviatky! To Vám prajú skauti, skautky.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Pozvánky na podujatia

Vianoce v Prievidzi budú bohaté na kultúrny i duchovný program. Pripravili sme pozvánky na niektoré zaujímavé podujatia:

Skauti na Námestí slobody

Prievidzskí skauti pozývajú v piatok 23. decembra o 15:00 na Vianočné trhy na Námestí slobody v Prievidzi, kde vystúpia so svojím adventno-vianočným programom pri príležitosti privezenia betlehemskeho svetla do Prievidze.

Slávnostná vianočná svätá omša s orchestrom

V Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi (piaristi) sa na slávnosť Narodenia Pána, v nedeľu 25. decembra 2016 o 9:30, koná tradičná slávnostná svätá omša, na ktorej bude účinkovať Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančka

Prievidza spolu s Miešaným zborom Rozkvet pod dirigentskou taktovkou Jána Glosa.

Svätá omša za mesto Prievidza

Milou tradíciou je slávenie svätej omše obetovanej za mesto Prievidza a jeho predstaviteľov na sviatok Zjavenia Pána. Tento rok na nej v piatok 6. januára 2017 o 9:00 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude účinkovať Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančka Prievidza s Miešaným zborom Rozkvet pod dirigentskou taktovkou Jána Glosa.

Pripravil Alojz Vlčko

Milé deti,

Verím, že sa vám tajničku minulý mesiac podarilo vylúštiť a rozoznať svätých pre vás nebol žiadny problém.

Tešíte sa už na Vianoce? Ja veľmi. Spoločne s rodičmi, starými rodičmi a s celou rodinou oslavíme Narodenie nášho Pána. I keď má každý z vás trochu odlišné zvyky, všetci máme doma slávnostné jedlo, koláče a darčeky, na ktoré sa všetci tešíme.

Sú však aj deti, ktoré nemajú možnosť prežiť vianočné sviatky tak ako my. Sú to deti v chudobných krajinách. Preto sme sa aj my – deti z Prievdzze – rozhodli, že im počas Vianoc trochu pomôžeme. Obetujeme svoj voľný čas, rozprávky v televízii a vyberieme sa do ulíc, rodín – ku Vám domov s Dobrou Novinou.

Chceme Vám tým zvestovať radostnú zvesť, že sa nám všetkým narodil náš Spasiteľ, Kristus Pán. Naším koledovaním Dobrej Noviny zbierame peniažky pre chudobné deti z Afriky – tento rok Etiópie. Naše peniažky slúžia deťom, aby mohli chodiť do školy, mali čo jesť, mohli si kúpiť potrebnú pomôcky do školy.

„Deti sú nám nepochybne vo veľkej miere inšpiráciou. Jeden z podporených žiakov sa volá Ashetu. Štrnásťročný chlapec býva s tetou v meste Karsa a narodil sa s deformáciou nôh. Zo štipendia, ktoré každý mesiac dostáva, si kupuje pomôcky do školy, jedlo a prispieva tete na nájom. Možno si to ani neuvedomujeme, ale štedrosť darcov Dobrej noviny prináša mnohé ďalšie dobré, ktoré sa vďaka týmto deťom v ich komunite udejú.“ (zo stránky www.dobranovina.sk)

Ashetuov spolužiak Solomon má poruchu reči. „Tiež dostávam podporu z projektu. V susedstve žije chlapec, ktorý je zdravý. Nechodil však do školy, lebo je sirota. Povedal som si, že to nie je fér. Prispievam mu z môjho štipendia a do školy chodíme spolu. Ja do špeciálnej, on do obvyčajnej triedy,“ povedal Ashetu.

Rubriku PRE DETI pripravuje Eva Cagaňová

Aj vy sa môžete pripojiť do koledovania Dobrej Noviny. Nácviky mávame pravidelne každý víkend u piaristov.

Ak sa tento rok ešte neodvážite ísť s nami koledovať, môžete si pozvať našich koledníkov do Vašich príbytkov. S každou skupinkou chodí aj kňaz, ktorý zároveň požehnáva Váš príbytok. Zapísať sa môžete v sakristii kostola po každej svätej omši.

Ak by ste chceli bližšie informácie, môžete volať na t. č.: 0907 625 683, alebo sa viac dočítať na stránke: www.dobranovina.sk

Tešíme sa na Vás aj tento rok – Vaši koledníci a kamarátka Evka.

Novinky z piaristickej školy

Oslavovali sme sviatok zakladateľa sv. Jozefa Kalazanského

V piatok 25. novembra sme oslávili sviatok sv. Jozefa Kalazanského, nazývaný Patrocinium. V tento deň sa v našej škole neučí klasickým spôsobom, ale stretávame sa preto, aby sme si pripomenuli život a dielo zakladateľa Rehole piaristov a prvých bezplatných ľudových škôl v Európe.

Tento výnimočný deň sa začal triednickou hodinou, na ktorej sa žiaci oboznamovali s dielom patróna Zbožných škôl. Potom sa všetci zúčastnili slávnostnej svätej omše, ktorú celebroval generálny vikár bansko-bystrickej diecézy vdp. Branislav Koppal. Ten si okrem homílie pripravil aj zaujímavú prednášku pre zamestnancov školy. Stretnutie plné príjemnej atmosféry zakončil slávnostný obed.

Nazbierali sme 14,5 tony papiera

V jesennom zbere papiera sa víťazstvom pýšia triedy 4. A a sekunda, no zahanbiť sa nedali ani ostatní žiaci, keďže celkovo sa našej škole podarilo vyzbierať úctyhodných

14 542 kg papiera. Získané prostriedky škola použila na nákup hygienických potrieb a odmiern pre žiakov.

Príde k nám mobilné genetické laboratórium

Skupinka biologických nadšencov z krúžku Experimentálna biológia sa spolu so svojím učiteľom rozhodli zapojiť do výzvy „Genetika na kolesách“. Natočili súťažné genetické video, v ktorom hravou formou nasimulovali a vysvetlili replikáciu DNA. Video zaujalo pracovníkov Katedry genetiky PRIF UK, takže naša škola je medzi ôsmimi vybranými školami spomedzi niekoľkých desiatok zapojených škôl z celého Slovenska, ktoré tento rok navštívia s mobilným genetickým laboratóriom. Súčasťou ich návštevy bude popularizačná prednáška, realizácia genetických experimentov a prednáška a beseda s učiteľmi biológie z regiónu.

Súťažíme v projekte „Pohni kostrou“

Naša škola sa zapojila do celonárodnej súťaže v rámci projektu „Pohni kostrou! Povedz áno športu.“. Cieľom projektu podporeného Národným športovým centrom je propagácia športu a aktívneho pohybu medzi deťmi a mladými ľuďmi. Chce motivovať zároveň aj rodičov, aby podporovali svoje deti v športe a oboznámili ich s rôznymi možnosťami športovania. Dievčatá z I.G na hodine telesnej výchovy natočili krátke video, ktoré poukazuje na to, že každý pohyb je dobrý, nemusí ísť len o profesionálny alebo populárny šport. Hlavné je, aby deti pohyb a šport bavil.

Na SOŠ sa otvára nový maturitný odbor

Piaristická stredná odborná škola informuje záujemcov o štúdium, že v školskom roku 2017/2018 otvára nový maturitný odbor Operátor stavebnej výroby.

Pripravila: Zuzana Škrinárová

Foto: piaristi-pd.eu

Rok milosrdenstva - a čo ďalej?

Už od začiatku novembra sa stretám s otázkami, aký bude nasledujúci rok. Akú tému v Cirkvi bude niest? 2015 sa venoval zasvätenému životu, 2016 milosrdenstvu a 2017? „A musí byť nejaký špeciálny?“ kladiem protitázku. Ved' môže byť aj „normálny“, bežný. Ba asi by to bolo tak najlepšie. Lebo ako povedal pápež František, rok končí, ale milosrdenstvo ostáva. Ono tu vlastne bolo aj predtým, len sme mu nevenovali toľko pozornosti.

Situáciu by som pripodobnil k potravine, ktorú nám lekári odporúčajú ako veľmi zdravú - k ovociu. Najskôr ho treba dopestovať. Následne obráť a doviesť do obchodu. Tam ho síce registrujeme, ale často si ho kúpime, až keď je v „akcii“. To však nestačí, treba ho ešte doniesť domov, umyť alebo inak spracovať a skonzumovať. Až potom sa stáva osožným nášmu organizmu.

Akcia - jubilejný rok - teda skončila. Mnohí ju využili, „kúpovali“ milosrdenstvo viac než zvyčajne. V našom kostole, ktorý bol Svätou bránou, sme toho boli svedkami. Či už pri tematických príhovoroch, púťach farností dekanátu, ale najmä pri sviatosti zmierenia. A mohli sme „nakúpiť“ i mimo kostola, ved' časopis Bartolomej nielen o veciach informoval, lež sám sa skutkami telesného a duševného milosrdenstva i zaoberal.

Je otázka, koľko z toho nakúpeného sme aj „zjedli“. Koľko Božieho i ľudského milosrdenstva sa stalo súčasťou nášho života, obohatilo ho, posilnilo naše kresťanské zdravie. To ukážu naše životné postoje. Najmä k tým, ktorí potrebujú naše milosrdenstvo - bezdomovci, chorí, starí, utečenci... A o toto ide v čase „po Roku milosrdenstva“.

Vladimír Slovák

Úroda Roku milosrdenstva

Svedectvo

V jednom byte sme spokojne nažívali tri generácie: starý otec evanjelik, moja mama katolíčka, môj manžel pokrstený v českobratrskej cirkvi husitskej (nepraktizujúci) a ja s dvoma deťmi katolíckmi. Každý vo svojej izbičke. Moja mama sa za celú našu rodinu v tichosti a pokore modlievala. Každý deň prijímala Eucharistiu. Posilou jej boli i fatimské večeradlá k Panne Márii.

Pred pár týždňami sme sa mimoriadne ocitli na púti do Svätej Zeme. Pre mňa to bola cesta odriekania, obety a ticha s neveriacim manželom. Na hore Tábor som pri modlitbe Korunky Božieho milosrdenstva prosila o premenu našej rodiny. Manžel pri tom mlčal a sledoval krajinu. Pomyslela som si: „Mamina moja, ako často si sa modlievala desiatky Premenenia Pána na hore Tábor, aj ja sa teraz snažím...“ A Boh v tichu konal.

Večer mi zavolať náš mladší syn, že sa v našej rodine stalo niečo zvláštne. Cez Godzone tour bol mladší syn zavolaný na pomoc pri vykladaní aparatury. Starší išiel s ním. Počas práce začali účinkujúci spontánne spievať chvály Bohu. Vtedy starší syn, ktorý nebol viac ako dva roky na spovedi, zdvihol svoje ruky a začal chváliť nášho Kráľa s nimi. Zakrátko pristúpil k svätej spovedi. Keď sme si v Káne Galilejskej obnovovali manželské sľuby, otec Majerník sa modlil a manželovi začali stekať slzy po tvári.

Pán preukazuje svoje veľké milosrdenstvo určite aj na príhovory starých mám, ovocie modlitieb ktorých neustále dozrieva.

Pripravili: Anka G. Vavrová a Žofia Hakošová

Čo vás najviac oslovilo v Roku milosrdenstva?

Anketa

Pri príležitosti končiaceho sa Roku milosrdenstva sme túto otázku položili viacerým čitateľom Bartolmeja. Čo im Rok milosrdenstva priniesol?

▪ **F.:** Rok milosrdenstva? My, muži, sa hanbíme za všeličo. To vám nikto nepovie, pochopte nás. Nepriznáme sa vám. Ja som denne na svätých omšiach, sedávam vzaďu a som vypočutý.

▪ **Dana Mária:** Rok milosrdenstva nás oboch s manželom intenzívne podnietil k modlitbe. Do ruženca k Božiemu milosrdenstvu sme pravidelne každé ráno vkladali prosby za potreby celej našej rodiny a špeciálne za potreby našich detí. Mnohé z nich Boh vypočul a koná v našich životoch. Nedávno pred rodinnou oslavou sme „spustili“ modlitbovú reťaz za nášho syna a nás, ostatných príbuzných. Sme vďační, že rodinné stretnutie prebehlo v pokoji a radosti.

▪ **Terezka:** Zať je ateista, no keď odchádza autom na cesty, dám mu krížik a žehnám ho i na diaľku. Vždy, keď odchádzal, mi povedal pri krížiku, aby som nad ním nečarovala. Pred tromi týždňami sa vracal z Rakúska autom a prekvapil ho mikrosprávok. V poslednej chvíli ho niečo prebralo a nehavaroval. Povedal mi: „Babka, ten tvoj kríž ma zachránil.“

▪ **Štefánia:** Rok milosrdenstva ma oslovil bolesťou i radosťou. Priateľku nám dali do domova dôchodcov, tešili sme sa, že bude v dobrej opatere. Máme ju radi a stále sa za ňu modlíme. Keď sme ju navštívili, zistili sme, že je o ňu skutočne postarané, no ona nás už nepoznala. Vieme však, že je v dobrých rukách, pretože sme ju dali do Božích rúk.

▪ **Anita:** Bol to rok, kedy som ja zostala súcitnejšia a Ježiš mi „vyčistil“ zrak srdca. Zistila som, že Boh ma postupne mení, keď mu dám priestor a dám sa zmeniť aj ja. Získala som nový pohľad na svojich blížnych, napríklad v maličkostiach. Keď

ma vnučkin snúbenec bez slov odviezol požičaným autom do kostola, vnuk mne, nemohúcej, zaviazal šnúrkou na topánkach a pomohol mi v mnohom, aj keď mal veľa iných povinností. Zistila som, že vnučka má milšiu tvár, vie byť súcitná. Ich rodičia a ďalšie moje dieťa sa o mňa viac zaujímajú a necítim sa byť taká opustená.

▪ **Irena:** Boh sa sklonil svojim láskavým milosrdenstvom a vypočul moje modlitby pre naše dospelé deti. Nemám slov na ospievanie veľkosti Pánovho milosrdenstva, toho, aký je dobrý.

▪ **Ondrej:** Aj v Roku milosrdenstva ďakujem betlehemskému dieťaťu za naše ťažko postihnuté deti. On je milostivý a milosrdný k týmto deťom každý deň aj noc. Pomáha i mne, ani to neviem vysloviť ako. A ďakujem práve v Roku milosrdenstva všetkým tým, ktorí nám pomáhajú a chcú pomáhať aj naďalej.

Elena G.: Pobádalo ma to k zamysleniu sa nad mojím životom.

▪ **Helena M.:** Priniesol mi pocit ochrany Božej, že jeho milosrdenstvo je stále nad nami. Boh sa mi v živote viac zviditeľňuje. A nielen v mojom. Ved' celé ľudstvo prežívalo, že nás chránil a chráni od vojny či svetovej katastrofy. Tiež som si uvedomila, že sa Boh stará o moju rodinu cez moje modlitby.

▪ **Lýdia:** Bola to veľká láska. Teraz by sa láska mala žiť na celom svete, aby sme ju rozdávali všade vôkol seba. Zostať poníženým a tichým, aj keď nás vôkol bičujú.

▪ **Filka:** Moje poznanie v tomto roku? Keď dostávam eucharistického Pána Ježiša, prijímam ho živého a on chce cezo mňa konať. Dávam mu k dispozícii všetky svoje schopnosti - s tým, že chcem plniť Božiu vôľu vo všetkých situáciách, ktoré žijem.

Keď som však zabudla a myslela na kadečo iné a nie na to, že on chcel cezo mňa konať, Ježišovi som nedala nič a zostala som prázdna, bez milosti, ako mŕtva.

▪ **Mária Jozefína:** Zaťov brat nebol na svätej spovedi od sobáša a to už mal 78 rokov. Modlila som sa, aby som dostala odvahu zavolať zaťovmu bratovi kňaza pre zaopatrenie. Som tešiteľkou Božského Srdca Ježišovho a vedela som, že si kedysi spravil 9 prvých piatkov. Božské Srdce Ježišovo dodržalo svoj sľub, že neodíde bez zaopatrenia z tohto sveta. Keď kňaz pri pomazaní povedal: „Odpúšťajú sa ti hriechy...“, vnímala som záchvev jeho srdca,

ktorý dal najavo pohybom ramena, aj keď už bol v kóme. Kňazove slová počul...

▪ **Andrej:** Mal som v starostlivosti duše, ktoré som formoval k sviatostiam a odovzdal som ich kňazom. Keď som ochorel, pocítil som milosť a požehnanie cez modlitby spoločenstva. Boh vypočul aj ďalšie túžby môjho srdca.

▪ **Gabi:** V Roku milosrdenstva som dostala odvahu začať odprosovať v duchu moju príbuznú. Teraz sa modlím za náš vzťah, aby ma prijala.

Pripravili: Anka G. Vavrová a Žofia Hakošová

Vďaka Vám sa menia životy

Poznáme to všetci. Najkrajším darom pre nás je vždy spokojnosť, radosť a pokoj našich blízkych. Nie vždy je to ľahké dosiahnuť a nie vždy ich zažívame naraz. Často to však stojí hlavne naše vnútorné úsilie, osobné vloženie sa a vybočenie zo svojho JA.

Počas tohto roka som to spolu s kolegami zo Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar zažívala vo svojej práci veľmi často. Nie vždy všetko naraz, ale o to intenzívnejšie. V príbehoch ožívali konkrétni ľudia s menami a svojimi životmi. Chcela by som Vám opísať spokojnosť, dojatie a radosť tých, ktorým ste pomohli. Žiadna fotografia to nedokáže zachytiť. Na cestách a v rodinách sme cítili Božiu ochranu a posilu vďaka Vašej modlitbovej opore. Počas roka k nám prichádzali dary od ľudí s dobrým srdcom, ktorí mysleli na tých, čo to potrebovali. Boli to osamelé mamy, celé rodiny v zlých chvíľach života, ktoré sa kvôli mnohým hendikepom a iným ťažkostiam ocitli na, aj za hranicou biedy. Plné škatule a vrecia pekného oblečenia, chladničky, práčky, dokonca úplne nové, sa doviezli tam, kde uľahčili a často menili životy. Nie je to nadnesené. Ľudia menili svoje postoje, dostávali chuť žiť, a to lepšie ako doteraz. Dopriala by som Vám osobne zažiť tie chvíle dojatia a veľkej radosti v slzách pri odovzdávaní Vašich

darov. Často sa opakovali otázky: „To naozaj nám? Ved' nás nepoznajú. Prečo? Na nás už predsa nikto nemyslí.“ Nasledovali opakované, priam nekonečné ďakovania. Odovzdávam Vám ich aj s prianiami: „Nech dlho žijú. Pevné zdravie prajeme. Poďakujte a vybozkávajte ich, aj ich ruky. Budeme na nich stále myslieť. Toto sú zázraky!“ Sú. Zázraky Vašich srdc, poznačených Božou láskou. Bol to rok plný ľudského duchovného a hmotného milosrdenstva k blížnym.

Prijmite tie úprimné poďakovania ako darčeky pod vianočný stromček. Rozbaľte ich spomienkou a modlitbou za týchto ľudí. Splňte ich prianie, ktorá Vám posielajú a vybozkávajte sa navzájom - a snáď aj tie ruky, ktoré sa starajú o blízky.

Text a foto: Mária Melicherčíková

Svätí anjeli v službe

Svedectvo

Termín návštevy lekára v Ružomberku stanovili na deň pred Štedrým dňom. Cestou späť do Prievidze mali prestúpiť v Hornej Štubni. Boli traja - vnuk, mama a stará mama. Ešte v nich doznievali potešujúce slová lekára, keď vtom zaškrípali brzdy vlaku.

Cestovali tadiaľ prvýkrát, keď tu cez okno zbadali nápis „Horná Štubňa - zastávka“. Siahli po taškách a ponáhľali sa, aby mohli vystúpiť. Prvý sa von dostal vnuk, potom jeho mama a stará mama, ktorá nasledujúce udalosti opísala takto: „Posledná som mala vystúpiť ja. Zmerala som vo dverách kolosu tohto vlaku, ktorý sa zrazu pohol. Kolená sa mi stuhli, bol to okamih akejsi beznádeje. Pamätám si len na betónovú priepasť pod mnou. Všetko sa odohralo v priebehu pár sekúnd. Vo vnútri mi rezonovalo jediné zvolanie: Bože môj. Padala som z pohýňajúceho sa vlaku rovno dole. Palica mi vyletela z rúk pri bezradnom mávnutí.“ Pokračuje nevesta: „Keď som sa obrátila, aby som pomohla mamke, nebola som schopná nič urobiť, len som si vzdychla: Ó, Bože. Čo všetko mi preletelo hlavou v tej chvíli... Jedno však viem určite. Padajúcu starú mamu z vlaku niekto vzal do náručia a vo vodorovnej polohe pomaly položil na zem, ako keď ukladáme dieťa do postielky. Boli sme ohúrení. Zrazu sa pri mame pristavil chlapec vo veku asi

dvanásť rokov. Spýtal sa jej, či sa jej nič nestalo a zmizol.“

Na stanicu Horná Štubňa, ako sa neskôr dozvedeli, to boli ešte štyri kilometre. Po tejto nevysvetliteľnej udalosti sa na poľnej ceste objavilo auto. Zastavili ho a spýtali sa šoféra, či vie, kde je stanica Horná Štubňa a či by ich tam nezaviezol. Z auta vystúpil jeden muž do poľa a šofér ich doviezol k vlaku, ktorý mal o pár sekúnd odísť do Prievidze. Starej mame prišlo až vtedy zo šoku zle. Vnuk poprosil výpravcu, aby na ňu počkali, čo sa aj stalo. Sprievodkyňa sa zaujímala, ako sa stará mama cíti, či potrebuje záchranku. Tá jej však len popriala požehnané Vianoce a uistila ju, že je v poriadku. Okrem šoku ozaj žiadne následky nemala.

Aj takáto je milosť objatia neopísateľnej a nepochopiteľnej milosrdnej Božej lásky. Vďaka Bohu za svätých anjelov, ktorí nám slúžia po celý život na 1000 %.

Pripravili: Anka G. Vavrová a Žofia Hakošová

Spomienka

Dňa 13. decembra uplynie rok, čo si náš Pán povolal do svojej vlasti nášho milovaného **Ignáca Bomboša**. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tiché modlitby. S láskou spomína celá rodina.

Výročná svätá omša bude v pondelok 12.12.2016 o 16:30 hod. vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

Na okraj...

Tri otázky pre autora prievidzského mestského betlehemu Štefana Réckeho

Od roku 2006 zdobí vo vianočnom období centrum nášho mesta biblický výjav klaňania sa malému Ježiškovi. Vytvoril ho Štefan Récky (50), ktorý žije a tvorí v Štitároch pri Nitre. Vzdelaním hutníka viedla ruka Prozreteľnosti k umeleckej práci s drevom. Dnes už má jeho tvorba, ktorú vystavoval doma i v zahraničí, oveľa širší materiálový aj tematický záber.

1

Aké miesto majú drevené betlehemy vo vašej tvorbe?

Dá sa povedať, že svoju tvorbu som začínal betlehemom. Bol pre mňa a moju rodinku, ktorú som si v tých časoch založil. Vtedy sa u nás betlehemy nedali veľmi kúpiť. Povedal som si, že si niečo vyrobím sám. Zapáčilo sa to aj širšej rodine, tak som ich niekoľko urobil a daroval. Vtedy som ešte ani netušil, že raz by som sa rezbárčinou mohol aj živiť. Po rokoch som si založil živnosť a začal som vyrábať rodinné betlehemy, ktoré sú nielen v domácnostiach na Slovensku, ale aj v iných európskych krajinách a v zámorí.

V roku 2002 som dostal požiadavku od mesta Nitra na veľký betlehem, ktorý má stáť na námestí a dotvárať atmosféru vianočného mestečka. Bola to pre mňa výzva, pretože veľké sochy som vtedy nerobil. Podarilo sa. V ďalších rokoch som potom urobil šesť podobných, jeden máte aj vy v Prievidzi. Moja tvorba sa za tie roky, čo sa rezbárčinou živím, rozvinula, ale betlehemy som nikdy zo svojej tvorby nevypustil.

2

Máte v niektorom z betlehemov svoju obľúbenú figúrku?

Mojou obľúbenou figúrkou je kráľ v nitrianskom betleheme, ktorý sa podobá na českého herca Wericha. Nebol to zámer. Tak sa mi podaril. Tiež mám rád dievčatko s medovníkmi, ktoré nesie Ježiškovi v betleheme v Topolčanoch. Prečo? Ani neviem. Jednoducho ho mám rád, ide z neho pokoj a vždy sa teším, keď ju po roku zase môžem vidieť.

3

Akú vianočnú výzdobu máte cez sviatky doma?

U nás doma máme drevený betlehem, ktorý som vyrobil. Ale nie je to už ten spred rokov. A stromček zdobený medovníkmi, jabĺčkami, slamenými ozdobami a reťazami, drevenými, háčkovanými ozdobami. Jednoducho prírodné materiály a slovenskí výrobcovia.

Pripravila: Mária Suríková
Foto: archív Štefana Réckeho

Modlitby pri Štedrovečernom stole

Na stole sa zažne svieca.

Úvod: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Dnes oslavujeme Vianoce - sviatky narodenia nášho Pána. Ježiš sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám.

Evanjelium:

Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša (2,1-14):

„V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirinius. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta.

Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v počatí.

Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ozíarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslích.“

A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Pieseň: Tichá noc (JKS č. 88)

Aby sme si Božie slovo vierou privlastnili, vyznajme spoločne svoju vieru: **Verím v Boha...**

Modlitba detí:

Ďakujeme, Otče milý,
vo vianočnej slávnej chvíli,
za to, že sme mohli zas
dožiť tento svätý čas,
že môžeme oslavovať,
Krista Pána zvelebovať
dnes v deň Jeho narodenia,
v deň záchrany a spasenia.
Prijmi, Pane, naše chvály
hoc' nás je len hlúčik malý,
ale hlúčik, čo Ťa ľúbi
tak ako málokto z ľudí!
Spievame a modlíme sa,
z Písma Tvojho učíme sa,
deti Tvoje veľké, malé.
Nech Ťi všetko slúži k sláve!
Amen.

Chvály, prosby a poďakovania: (každý člen rodiny vysloví chválu, poďakovanie alebo prosbu za rodinu, priateľov...)

Modlime sa:

Oslavujeme Ťa, Nebeský Otče, za Tvoju veľkú lásku k nám, že nám posieľaš svojho Syna, aby nás vyslobodil z hriechov, vykúpil z moci diabla a smrti. On je naša záchrana - náš Spasiteľ a Vykupiteľ.

Ďakujeme Ti, že si sa nám opäť dal dožiť sviatkov Jeho narodenia a prosíme, odpusť nám všetko, čím sme sa previnili proti Tebe a proti našim blízkym.

Oslavujeme Ťa, Pane Ježišu Kriste, že si prišiel z nebeskej slávy, stal si sa ľudským dieťaťom a žil si tu na zemi ako Boh a človek v jednej osobe.

Ďakujeme Ti za všetko, čo si pre nás vytrpel. **Prosíme Ťa,** príď do našej rodiny a zostaň s nami stále, pretože Ty, stelesnená láska, si svetlom a šťastím nášho života.

Oslavujeme Ťa, Bože, Duchu Svätý, za to, že si nás už pri krste obdaril vierou v Pána Ježiša a že našej viere dávaš vzrast a silu prinášať ovocie skutkov lásky.

Ďakujeme Ti, že nás posilňuješ nádejou na večný život.

Prosíme, poteš smutných, posilni chorých; buď s tými, ktorí sú dnes osamelí. Pomôž ľuďom navzájom si odpustiť. Nedovoľ víťaziť nepriateľstvu a násiliu, ale pomáhaj k víťazstvu všetkému dobrému, čo napomáha životu podľa Tvojej vôle.

Požehnaj celý svet, našu vlasť, Cirkev, našu farnosť i rodinu pokojom a radosťou.

Trojediný Bože, buď s nami svojím požehnaním cez vianočné sviatky i potom, až na veky!

Na záver prosieb: Otče náš...

Mária, Ty si Matkou narodeného Božieho Syna. Celá naša rodina Ťa chce pozdraviť: *Zdravas, Mária...*

Môže nasledovať modlitba za zosnulých v rodine: *Odpočinutie večné...*

Sláva Otcu...

Milost' nášho Pána, Ježiša Krista, a láska Božia i spoločenstvo Ducha Svätého nech je s nami všetkými. Amen.

(Členovia rodiny si navzájom zažehnajú požehnané sviatky.)

Požehnanie jedla a vínš:

Požehnaj, Bože, toto jedlo, nám na úžitok a Tebe na chválu.

Prosíme Ťa, Pane, buď častým hosťom v našom dome a daj, aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval.

Vinšujem Vám v tieto slávne sviatky

Krista Pána narodenia,

aby Vám dal Pán Boh št'astia, zdravia,

hojného božského požehnania

a po smrti kráľovstvo nebeské!

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Pripravila: Mária Melicherčíková

Foto: Pavel Melicherčík

Prievidzský mestský betlehem od Štefana Rékeho

Dnes na slovíčko s mamou chlapca s Downovým syndrómom Andreou Považanovou

Matej je pre nás darom a požehnaním

Keď sa milujúcim manželom narodí dieťaťko s určitým postihnutím, mnohí sa na rodičov i dieťa pozerajú s ľútosťou a nevidia v ovocií ich vzájomnej manželskej lásky radosť a šťastie. Pani učiteľka z piaristickej školy Andrea Považanová (spolu s manželom Vladimírom) sú však pre mnohých dôkazom toho, že opak môže byť pravdou. Pri pohľade na ich vždy usmiatu tvár človek nemá pochybnosti, že každé dieťa je ničím nenahraditeľný dar.

▪ Váš syn Matej sa narodil s Downovým syndrómom. Aký je?

Dieťa je darom, naplnením lásky a požehnaním od nášho nebeského Otca. A tak vnímame i nášho syna Mateja. Pre nás nie je „tým dieťaťom s postihnutím“, pre nás je v prvom rade našim milovaným a vytúženým synom. Človekom, s ktorým chceme prežívať každodenné radosti, starosti a zázraky života. Stvorením, ktorému chceme odovzdať to najlepšie z nás. Bytosťou, ktorej chceme pomôcť odhaliť a rozvinúť talenty, ktoré mu boli zverené. Je to náš malý zázrak, ktorý nám vďaka svojej veľkej empatii pomáha zvládať záťažové situácie a svojím úsmevom rozjasňuje deň. Dokáže si získať ľudí a vmanévrovať ich do toho, že urobia to, čo si predstavuje - čo je občas i na škodu (smiech). Má dar ukázať ľuďom, že najdôležitejšou hodnotou je láska i porozumenie. Dokáže nenásilne a bezprostredne vnieť zmierenie medzi ľuďmi. Väčšinou je spokojný, usmiaty, no vie sa aj nahnevať či potrápiť nás svojou tvrdohlavosťou. No vždy, keď hnev vyprchá, vie prísť a poprosiť o odpustenie.

Je presne ako iné deti. Má veľa darov, miluje ľudí a spoločnosť detí, rád sa hrá,

číta, pozerá rozprávky, spieva, chodí na plávanie, tenis i krúžok atletiky. Jeho najnovšou záľubou je ping-pong a basketbal. Oblubuje prechádzky v prírode, v zime sa chodí lyžovať a korčuľovať. Všade, kam sa pohne, fotografuje. Veľmi rád by sa naučil hrať na gitare. Má svoje detské sny. Rád by bol hasičom. Miluje Mikuláša.

▪ Vnímate ho ako chorého?

Nie. Downov syndróm nie je choroba, len genetická anomália, vďaka ktorej potrebuje Matejko na všetko trochu viac času, vyžaduje pokoj a harmonické prostredie. (Ale to potrebujú i iné deti.) Stále nás učí byť trpezlivými, vedieť sa stíšiť, spomaliť a vychutnať si každodenné zázraky života. Nemá rád chaos, hluk a časový stres. Vie dať jasne najavo, čo v danej chvíli potrebuje.

Keď sa narodil a dozvedeli sme sa diagnózu, rozhodli sme sa ho vychovávať tak, akoby žiadna anomália neexistovala. Už od ôsmich mesiacov chodil na kurzy plávania. Začal tiež navštevovať hudobnú školu Yamaha, kde pracujú s bábätkami už od štyroch mesiacov. Chodili sme do materského centra. Nikdy nebol izolovaný. Od svojich troch rokov navštevoval materskú

škôlku. Naša rodina ho miluje od prvých dní jeho života.

▪ **Ktoré chvíle v súvislosti s ním boli vo vašom živote najťažšie?**

Najťažšie chvíle v spojitosti s Matejkovou diagnózou sme prežívali v prvých mesiacoch jeho života.

Spôsob, akým nám oznámili jeho diagnózu, bol prvou ranou. Lekárka, stojaca nad postelou, držiaca v rukách naše vytúžené dieťa pár minút po pôrode, jedinou vetou zrútila naše sny, postavila nás pred nezodpovedané otázky - a najstrašnejšie bolo, že nám ani nedala žiadnu nádej, útechu, usmernenie. (Vlastne jednu radu sme dostali: Najlepšie bude, keď sa ho vzdáme. Veď ešte môžeme mať deti. Manželstvá často stroskotávajú na tejto diagnóze. Nemáme teda ohrozovať svoje manželstvom vlastným dieťaťom. Aký paradox!) Dala nám do rúk hrubú knihu, kde je Downov syndróm asi jednou z najľahších foriem genetických anomálií, a neskôr, držiaca ju v rukách, citovala z nej veci, ktoré po našich doterajších skúsenostiach museli lekári napísať snáď aj pred sto rokmi.

Slová, ktorými vám niekto oznamuje, že vaše dieťa pravdepodobne zomrie, a ak aj nie, bude ako handrová bábika, ktorej bude pri odchode z nemocnice jazyk visieť z úst, by asi dokázali zlomiť i tie najsilnejšie povahy. Toto oznámenie diagnózy, hlavne mne ako matke, zasialo do podvedomia úzkosť a až neprirodzený strach o nášho Matka. Snažím sa ho neustále odovzdávať nášmu nebeskému Otcovi, no napriek tomu sú chvíle, kedy ma prepadne a ja s ním znova a znova bojujem. Veľmi mi v tom pomáha môj manžel, ktorý sa, našťastie, dokáže na stav vecí pozrieť racionálne a bez emócií. A samozrejme, i ľudia blízki nášmu srdcu.

Ranou však bola i návšteva genetickej ambulancie. Nebolo ňou konečné potvrdenie diagnózy; keď tu raz je, netreba zatvárať oči. Nikdy sme nechceli, aby nám niekto

táhal medové motúzy popod nos... Bol to spôsob komunikácie s nami: „To vaše dieťa určite nedokáže...“ „Stará prvorodička = jasná voľná trizómia...“ „Amniocentéza...“ „Potrat...“

▪ **Kto a akým spôsobom vám tieto situácie pomohol uniesť?**

V prvých minútach Matkovho života pomohli manželovi povzbudivé slová pána primára novorodeneckého oddelenia Ďurčenku. Mne ako matke pomohol zas môj manžel svojou bezpodmienečnou láskou k nášmu synovi, svojou duchapritomnosťou, keď po slovách lekárk, že deti s Downovým syndrómom nemajú sací reflex, a tak sa pravdepodobne ani Matej nedokáže prisat' a ja ho nebudem môcť dojčiť, zašiel za sestričkami a požiadal ich, aby nám Matka doniesli a ukázali mi, ako ho nadojčiť. A od tohto momentu sa začali v našich životoch diať zázraky všedných dní.

Z nemocnice sme odchádzali na piaty deň po pôrode so spokojným, plne dojčeným dieťaťom. Sestričky z novorodeneckého oddelenia, tie dobré víly, na ktoré sa tak často zabúda, nás naučili všetko, čo mohli. A čo viac, dali nám i nášmu synovi kus svojho srdca. Nezostali len pri tom, že nás naučili všetko, čo pri bábätku potrebujeme vedieť, ale dali nám nádej. Dovolili nám pozrieť sa na diagnózu nášho syna pohľadom iných rodičov, ktorí takéto deti vychovávali, prostredníctvom malých knižočíek, ktoré títo rodičia napísali. Starali sa svedomito nielen o Matejka, ale i o mňa. Keď som po oznámení lekárk, že Matej napriek tomu, že nemá srdcovú vadu, môže do troch dní zomrieť, dostala vysoké horúčky, celú noc okolo mňa behali, menili mi košeľe a robili všetko pre to, aby som neprišla o mlieko. Veľmi ma mrzí, že som si nezapamätala mená všetkých tých obetavých žien. Chcela by som však spomenúť aspoň pani Evku Humajovú a Vlastičku Beňadikovou a prostredníctvom

nich znovu vyjadriť vďaku nielen im, ale i ich obetavým kolegyniam, ktoré na prelome júla a augusta 2007 pôsobili na ich oddelení. Patrí vám naše veľké ĎAKUJEME. Buďte požehnané nielen v práci, ale i vo vašich osobných životoch.

Ďalším človekom, ktorý nás naplnil optimizmom a nádejou, bol dnes už nebohý doktor Gál. Výrazne nám svojim vysoko odborným, no ľudským a empatickým prístupom pomohla detská lekárka a neurologička Zuzana Čavojská. Veľa cenných rád, povzbudení a stopercentnú starostlivosť sme zas dostali od Matejkovej detskej lekárky Anny Matuškovovej.

▪ **Určíte ste sa usilovali Matejkovi čo najviac pomôcť...**

Áno, po príchode z pôrodnice sme sa vrhli do hľadania informácií, ako čo najviac pomôcť nášmu Matkovi. Na internete sme narazili na Spoločnosť Downovho syndrómu na Slovensku, kde sme našli veľa cenných rád a svedectiev rodičov, ale hlavne informáciu, že v novembri sa v Bratislave uskutoční celodenný seminár „Matematika - Krok za krokom“ pani Netty Engels z Holandska. A tak som s mojou obetavou tetou a naším trojmesačným Matejom cestovala do Bratislavy, kde som na seminári zistila, že v školopovinnom veku môjho syna mu dokážem pomôcť pre vzdelávaní, lebo metódy a formy práce Netty mi boli dôverne známe z mojej vlastnej praxe. Uvedomila som si, že moje povolanie, ktoré som tak milovala, je pre mňa veľkou výhodou a pomôže mi rozvíjať Matejka. Tiež som spoznala Petie, dcéru Netty, mladú dámu s diagnózou Downov syndrón, ktorá je veľmi životaschopná, má vlastné bývanie a spolu so svojou mamou pracuje na programe Matematika krok za krokom a vzdeláva deti, ktoré majú rovnakú diagnózu. Tiež je výbornou flautistkou. Jej životná sila nás naplnila optimizmom.

Tento seminár nám však dal oveľa viac, otvoril dvere ďalším zázrakom. Spoznali

sme tu výnimočnú ženu s veľkým srdcom, profesorku a zároveň lekárku Máriu Šustrovú, ktorá je sama mamou dospelého syna s Downovým syndróm. Okrem toho, že je svetovo uznávanou alergologičkou a imunologičkou, venuje zvýšenú pozornosť pacientom s Downovým syndrómom. Milujúca žena, výborná odborníčka s osobnými skúsenosťami, nás prijala do svojej ambulancie a tým spustila doslova lavínu zázrakov v našich životoch. Odporučila nám skvelých odborníkov z oblasti včasnej diagnostiky a terapie psychomotorického vývinu detí, Olgu Matuškovú a klinickú logopedičku Anastáziu Kormanovú, a tie začali s nami systematicky pracovať. Poslala nás tiež do Olomouca, aby sme sa oboznámili s Vojtovou metódou. Boli sme pripravení dochádzať, no Pán zasiahol. Od pani Ivety Sýkorovej sme dostali odporúčenie na fyzioterapeutku Elenu Žiakovú v centre Harmony, dnes vedúcu Katedry fyzioterapie na SZU v Bratislave, ktorú nám odporučili i v Olomouci, a začali sme intenzívne cvičiť.

Darom bolo i to, že všetci spomínaní odborníci sídlili v Bratislave. A tak sme každý mesiac na pár dní zmenili miesto pobytu a trávili čas s rodinou môjho brata. Našli sme u neho svoje útočisko a oporu. Neskôr sme využívali aj pohostinnosť našej kamarátky.

U pani profesorky sme spoznali aj jej sociálnu pracovníčku Zuzku Krchňavú, ktorá je nám veľmi blízka a vždy nám poskytne zázemie plné lásky a porozumenia. Tiež nás zoznámila so svojím synom Jurajom Šustrom, empatickým, veľmi rozhladeným a pozorným mladým mužom s Downovým syndrómom, ktorý pracuje, závodne lyžuje, tancuje. Chut' do života a láska vyžaruje z každého jeho gesta. Je pre nás veľkým povzbudením. Ak sa nám podarí vychovať z Matka človeka, ako je Juraj, budeme veľmi šťastní a spokojní.

Mohla by som tu vymenovať veľmi veľa skvelých ľudí, no na to by nám nestačili

stránky tohto časopisu. Spomenula som teda hlavne odborníkov, ktorí by mohli pomôcť aj iným rodičom detí s Downovým syndrómom.

▪ **Mat'ko rástol a vynorila sa otázka, či ho dať alebo nedať do materskej školy. Ako ste si s ňou poradili?**

Bol to významný medzník v živote našej rodiny. Deti s Downovým syndrómom majú veľmi dobrú vizuálnu pamäť a veľmi veľa sa učia odpozorovaním. Túžili sme preto Mateja zaradiť do bežnej materskej školy. Asi pol roka pred zápisom sme obehli škôlky v Prievidzi, aby sme zistili, kde by Mat'ka zobrali a vytvorili mu ideálne podmienky. Mali sme veľké šťastie a zo škôlok sme si mohli vybrať. Vybrali sme si teda škôlku na Gorkého ulici, pretože nám bol veľmi sympatický prístup pani riaditeľky Kataríny Solárikovej, ktorá sa zoznámila s Matejom, zaujímali ju jeho potreby. Chcela sa čo najviac dozvedieť o jeho diagnóze. Neprisľúbila mi prijatie Mat'ka bez rozhovoru s učiteľkami, ktoré mali dostať triedu najmladších. Bola veľmi otvorená k vzdelávaniu Mateja, no najprv sa musela uistiť, či jej učiteľky budú ochotné a schopné prijať túto výzvu. Ale ony ju prijali a zvládli priam bravúrne. Pani Janka Fajerová a Anka Timková boli tými najlepšími učiteľkami, aké si môže mama pre svoje dieťa priať. Matejovi dali do života to, čo sa nedá vyčíslit' žiadnymi peniazmi. Okrem vedomostí a zručností mu venovali svoju bezpodmienečnú lásku a prijali ho v jeho jedinečnosti. Ďakujeme týmto trom veľmi vzácnym ženám, nikdy na ne nezabudneme. Dodnes sa nám nepodarilo dostatočne sa im poďakovať.

Niektorí možno podotknú, že keď Matej z tejto škôlky odišiel. Áno, odišiel, no nie pre nespokojnosť so škôlkou, ale preto, že piaristi založili škôlku. V piaristickej škole bolo totiž našim dlhoročným snom mať vlastnú škôlku. Sen sa naplnil, no naše dieťa už navštevovalo inú škôlku, s ktorou

sme boli maximálne spokojní. Nepotreboval v nej asistenta a napredoval. Preto zobrať ho z tejto škôlky bolo pre nás veľmi bolestné rozhodnutie.

▪ **Rozhodnutie nechať ho i naďalej v piaristickej škole už potom asi nebolo až také ťažké...**

Nie. Dnes je Matej žiakom našej Spojenej piaristickej školy F. Hanáka a sme obdivovaní výbornou triednou pani učiteľkou Ivetou Luermanovou. Momentálne nám Pán zoslal anjela vo forme pani asistentky Jarmily Žabenskej, ktorá Matejka prijala

i do svojej rodiny. V 1. ročníku mu bola takýmto anjelom Ľubica Kollárová.

Sme šťastní, že Matej môže navštevovať túto školu, je to pre nás požehnaním. Má tu kamarátov, získali si ho mnohí učiteľia a tiež pani vychovávateľky. Všetci mu dávajú veľa lásky a myslím, že on sa im ju snaží opätovať. Medzi jeho zvlášť obľúbené pani vychovávateľky patrí Vierka Melišková.

▪ **Napriek tomu i naďalej aj vy ako rodičia potrebujete podporu a pomoc. Kto vám ju poskytuje?**

Najviac nám v našom životnom údele pomáha samotný Matej. Tým, aký je výnimočný. Ako nás obdarúva pozornosťou a neskutočnou láskou. Ako láme všetky naše predsudky. Je to požehnané dieťa.

Vlastne nám celý čas cez neho pomáha náš nebeský Otec. Požehnal nás výnimočným dieťaťom, aby nás naučil vidieť zázraky v maličkostiach, naučil nás tešiť sa z nich, prinútil nás stíšiť sa, lepšie pochopiť ľudí s handicapom, ale i sa vyplakať, pýtať sa a hľadať odpovede. A len on vie, aké má s nami ešte plány a kam nás chce nasmerovať.

Požehnal nám tiež výnimočných ľudí v našej rodine. Momentálne nám najviac pomáha maminkina sestra Elenka s manželom. A veríme, že i moja maminka a manželovi starkí, ale už z neba. Ďakujeme tiež za priateľov, ktorí pri nás od začiatku stoja a modlia sa za nás. Mat'kovi len tak zažiaria očka, keď sa spýtam či zavoláme našej Danici (úsmev). Ďakujeme za duchovné sprevádzanie a modlitby nášmu obetavému pátrovi Jankovi a kamarátke Janke, dnes už sestre Miriam.

▪ **Ako by podľa vás spoločnosť mohla pomôcť rodičom ako ste vy a ich deťom?**

Keď sa uprostred leta postavíte na rozkvitnutú lúku hýri farbami a cítite krásne vône. Každý kvet, každé stebielko trávy vytvára jej neopakovateľné čaro. Je jedinečná a nádherná hlavne vďaka svojej rozmanitosti.

A práve toto by si mala uvedomiť naša spoločnosť. Rozmanitosť spoločnosti je prirodzená a obohacujúca. Každý z nás tu má svoju nezastupiteľnú úlohu. Navzájom sa obohacujeme, ovplyvňujeme a formujeme. Nemali by sme sa preto pomocou výtvarných moderných medicín snažiť o nejakú „čistú“ rasu. Kto sme, aby sme rozhodovali, kto má a kto nemá právo na život? Mali by sme sa naučiť prijímať človeka v jeho jedinečnosti, pochopiť, že s každým z nás tu má Pán svoje plány. Vytvárať podmienky, aby žiadna ľudská bytosť nebola nútená do umelej izolácie či pripravená o život len preto, že sa niekto rozhodne, že je iná a nie je tu pre ňu miesto...

Určite by pomohlo, keby vám už v genetickej ambulancii namiesto rady, že kvalitný život vám dokáže zabezpečiť, ak sa svojho dieťaťa vzdáte, poskytl základné informácie, na akých odborníkov sa máte obrátiť, aby ste čo najviac rozvinuli potenciál vášho dieťaťa.

Veľkou pomocou sú určite centrá včasnej intervencie, ktoré zastrešujú odborníkov z najrôznejších oblastí, ktorí pomáhajú a usmerňujú. Tieto centrá ešte vždy veľmi chýbajú a pokiaľ sú, zápasia s finančnými problémami. Keď s nimi nezápasia centrá, tak zápasia rodičia, ktorí si musia nadštandardné služby zaplatiť.

Veľkým prínosom pre spoločnosť by bolo, keby sa študenti medicíny, sociálnej práce, psychológie a učiteľstva stretávali s ľuďmi s Downovým syndrómom a ich rodičmi už počas štúdií. Aby im bolo umožnené navzájom komunikovať, spoznávať sa, mať poznatky z konkrétneho života, nie len z odbornej literatúry. (V zahraničí sú už univerzity, na ktorých prednášajú matky detí s Downovým syndrómom a vodia so sebou svoje deti. Dospelí ľudia s Downovým syndrómom rozprávajú študentom o svojom živote, snoch, prekážkach...)

Ďalšou citlivou témou je inklúzia. Školský zákon je nastavený tak, že inklúziu v pra-

vom slova zmysle neumožňuje a integrované dieťa rôznymi obmedzeniami zo vzdelávania vylučuje. Nezohľadňuje to, že každé dieťa s postihnutím je jedinečné, presne tak ako deti bez diagnóz. Zaškatulkuje ich a tlačí riaditeľov, ktorí musia dodržiavať zákon, aby z dieťaťa, ktoré má byť integrované, robili dieťa izolované. Rodičia potom stále bojujú za svoje dieťa a to im odoberá veľa energie. Okrem toho sú školy podfinancované, chýbajú odborní pracovníci, učitelia zastávajú kumulované funkcie a sú vyčerpaní. No to je celospoločenský problém.

Ťažkým údelom rodičov je tiež jednanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, kde sa rozhoduje veľmi subjektívne. Pomohlo by jednoznačné zavedenie podmienok.

Downov syndróm je sprevádzaný typickými vonkajšími znakmi, podľa ktorých ľudí s týmto syndrómom ľahko spoznáte, a to ich často vydeľuje zo spoločnosti. Hlavne keď stretnú ľudí, ktorí s nimi nemajú osobnú skúsenosť, a preto majú z komunikácie s takýmito ľuďmi strach. Všetkým nám po-

môžete, keď sa prestanete ostýchať a báť. Pýtajte sa nás, rodičov, keď vás niečo zaujme. No pokojne sa pýtajte aj našich detí a mladých ľudí s Downovým syndrómom. Nebojte sa, keď sa k nim priblížite, budete vedieť, ako sa s nimi rozprávať. Ukážu vám to svojou bezprostrednosťou a veríme, že sa obohatíte navzájom.

▪ **Čo je pre vás v tomto všetkom najťažšie?** Najhoršie sú chvíle, keď zabudneme dôverovať Stvoriteľovi a prepadá nás strach z budúcnosti, z budúcnosti nášho dieťaťa v tejto spoločnosti. Nie vždy je všetko ľahké, mnohé veci si musíme vybojovať, často to stojí veľa práce, niekedy i bezsenných nocí a slz... Ale náš syn nás dennodenne utvrdzuje v tom, že prišiel na svet, aby svetu, v ktorom vládnu predsudky, ukázal, že aj narodenie dieťaťa s Downovým syndrómom je zdrojom veľkej radosti a požehnania.

Ďakujem za rozhovor!

Elena Blašková

Foto: archív rodiny Považanovej

Milosrdenstvo v modlitbe - ako bolo na počiatku

„Milosrdenstvo svojim blíznym môžeš prejavovať trojakým spôsobom: po prvé skutkom, po druhé slovom, po tretie modlitbou. V týchto troch stupňoch je obsiahnutá plnosť milosrdenstva a je nepochybným dôkazom lásky ku mne.“ (Denníček sestry Faustíny Kowalskej, 742)

Všetko, čo robíme na slávu Božiu a nie pre svoje vlastné ciele, sa môže stať modlitbou. Modlitba praotca viery Abraháma sa vyjadruje predovšetkým skutkami. Tento „muž mlčania“ na miestach, kde sa zastavil, staval Pánovi oltáre (KKC 2507), aby tam mohol jedinému Bohu obetovať; aby tam zostala pamiatka na jediného Boha a to miesto bolo zasvätené jedinému Bohu.

Prítomnosť podporená modlitbou

Ježiš však upozorňuje na slová Písma: „Milosrdenstvo chcem a nie obeť.“ (porov. Mt 9,13; 12, 7). Posvätné miesta a liturgia sú do istej miery pre našu vieru teraz potrebné, pretože sú miestom poznávania a skusovania Božieho milosrdenstva. Človek však nebude súdený podľa toho, koľko ráz vstúpil do chrámu modliť sa, ale podľa toho, aký z toho chrámu vyšiel von.

Prvý v milosrdenstve je skutok a slovo. Prvá je blízkosť človeku - stretnúť sa s ním, poskytnúť mu potrebnú pomoc, byť ochotný počúvať a hovoriť s ním; a to všetko sprevádzať modlitbou.

Modlitba v plnej sile

Ale pride čas, keď ani skutok, ani slovo nie sú možné. Vtedy treba dať všetko svoje úsilie do modlitby. Vtedy nastupuje modlitba v plnej svojej sile. Takéto chvíle sa v našom živote vyskytujú často. Aj preto sú miesta modlitby také veľmi dôležité. Môžem byť na nich sám v tichu pred Bohom (čas tichej adorácie, keď sa zastavím na modlitbu aj mimo svätej omše), ale tiež tu môžem byť v modlitbách podopieraný spoločenstvom (predovšetkým spoločné slávenie Eucharistie).

Keď obetujeme svätú omšu na nejaký úmysel, nie sme v tom sami. Celé spoločenstvo, všetci sa modlíme a zahrňame všetky úmysly, s ktorými ktokoľvek na svätú omšu prichádza. Všetci sa modlíme za všetkých, nie len na ten jeden zapísaný a prečítaný úmysel.

Môžeme ľudsky spočítať, koľko sme mali odslúžených svätých omší, koľko úmyslov bolo vyslovených. Ale len sám Boh vie, koľko ich bolo nevyslovených, nepočutých, len v srdci prednesených.

Vidieť, počuť a modliť sa

Aký je to teda čas, ten čas modlitby? Možno je moja pomoc odmietnutá, možno nie je niekto ochotný počúvať. Možno už nevládzem alebo nemám reálny dosah na danú osobu alebo situáciu. Vtedy sa mám vytrvalo modliť.

No je vôbec možné modliť sa vtedy, keď ma niečo trápi? (Rodina, práca, vzťahy s priateľmi, situácia v krajine...) Niektorí povie: „Nedokážem sa modliť. Vždy sa len sťažujem Bohu. To nie je modlitba. Stále mi utekajú myšlienky k problémom a starostiam.“ Ale aj to je modlitba. Je to prvá slovná modlitba praotca viery Abraháma zaznamenaná vo Svätom písme. „Jeho prvá slovná modlitba je sťažnosť pripomínajúca Bohu jeho prisľúbenia... Od začiatku ukazuje jeden z aspektov drámy modlitby: skúška viery v Božiu vernosť.“ (KKC 2570)

Problémy, ktoré zažívame sami na sebe alebo vidíme u iných, sú výzvou pre našu vieru. Výzvou pre vieru v Božie milosrdenstvo - vernosť, zľutovanie, dobrotu... Bolo by nesprávne si pred tým všetkým zatvárať oči a zapchávať uši - radšej nič nepočuť a nevidieť. Oči by sme si tak

zatvárali a uši zapchávali nie pred problémami, ale pred Božím volaním, ktoré chce človeka zapojiť do svojho súcitu, aby sme sa rovnako ako Abrahám prihovárali so smelou dôverou (Gn 18, 16-33).

Napriek svojim slabostiam

Rovnako ako Abrahám, aj Mojžiš bol ochotný vidieť to, čo vidí Boh, a počuť to, čo počul on. „... povoláva Mojžiša, aby ho poslal, aby ho pridružil k svojmu súcitu, k svojmu dielu spásy. V tomto poslaní je akoby úpenlivá Božia prosba a Mojžiš po dlhej diskusii prispôsobí svoju vôľu vôli Boha Spasiteľa. Ale v tomto rozhovore, v ktorom sa Boh zdôveruje, sa Mojžiš učí aj modliť: zdráha sa, namieta a predovšetkým kladie otázky. A práve v odpovedi na jeho otázku mu Pán prezradí svoje nevýslovné meno, ktoré sa zjaví v jeho veľkých skutkoch.“ (KKC 2575)

Mojžiš, vedomý si svojej slabosti, nedostatčnosti a svojich chýb, dal odpoveď a robí všetko, čo je potrebné a čo mu je povedané. Skutkami stavia oltár Bohu a sám Boh môže cez neho robiť veľké divy a zázraky. To všetko podopiera jeho modlitba - neustály rozhovor s Bohom, ktorý ho vedie krok za krokom cez mnohé ťažkosti (faraón otrokom sťažil prácu; neskôr Mojžiš zažíva ľudsky neriešiteľnú situáciu pred Červeným morom s faraónovým vojskom za chrbtom). Aj nám sa môže zdať, že situácia je stále ťažšia. Tak ako však Boh cez to všetko vyviedol svoj ľud z otroctva faraóna, aby mohol žiť v slobode a mohol slúžiť jedine pravému Bohu, aj nás vyvedie z našich ťažkostí, trápení, bolestí a všetkých utrpení. Žiada sa však od nás napriek všetkému, čo sa deje, počúvať a uskutočňovať jeho slovo. Počas celého putovania púšťou bola potom dôležitá a nenahraditeľná Mojžišova modlitba príhovoru - boj s Amalekitmi, prosba o odpustenie a uzdravenie sestry Márie, ale najmä modlitba v situáciách

nevernosti ľudu. Tento tajomný zápas modlitby orodovania viedol a posúval ďalej mnohé iné veľké postavy židovského ľudu a Cirkvi. (KKC 2577)

Vďačnosť v dôvere

Dokonalá modlitba príhovoru, ktorej podobrazmi sú Abrahám a Mojžiš, je naplno uskutočnená v Kristovi, jedinom prostredníkovi medzi Bohom a ľuďmi (1Tim 2, 5). On nás však chce aj naďalej do tejto úlohy zapájať. Preto sa neváhajme odvolávať na jeho nesmierne milosrdenstvo - na jeho obetu umučenia a križa.

V našich chrámoch sa na zakončenie občianskeho roka spoločne modlíme „Rok korunuješ svojou dobrotou“. Ďakujeme za prejavené dobro a vyjadrujeme svoju dôveru v dobrú budúce. Nech nás povzbudzuje do vytrvalej modlitby poznanie Boha, ako o ňom hovorí apoštol Ján - Boh je láska (1Jn 4,16). Boh je spravodlivý a verný; nemôže si protirečiť, musí sa rozpamätať na svoje obdivuhodné skutky; ide o jeho slávu, nemôže opustiť tento ľud, ktorý nesie jeho meno (KKC 2577). Cirkev nemôže prestať. Musí byť vytrvalá v modlitbe, v tom „jednoduchom pohľade na nebo, výkrikom vďačnosti a lásky v skúške i v radošti“ (sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša).

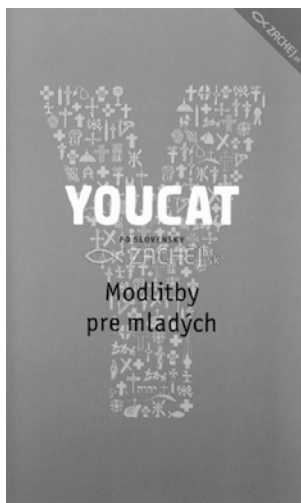
Marián Husár, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

YOUCAT pomáha mladým modliť sa

Modliť sa nie je až také ľahké - možno i čosi také dnes pocitujú veriaci mladí ľudia, ktorí túžia po prehĺbení svojho duchovného života. Neustále hľadajú spôsob, ako a najmä čo sa modliť. Publikácia YOUCAT - Modlitby pre mladých im v tom môže byť užitočným pomocníkom.

YOUCAT je edíciou viacerých kníh, ktoré vyšli v mnohých svetových jazykoch - prvá z nich, *Katechizmus Katolíckej cirkvi pre mladých*, dokonca s predhovorom vtedajšieho pápeža Benedikta XVI. Okrem nej sa čitatelia na Slovensku mohli stretnúť i s *Prípravou na birmovku* a brožúrou *Čas na spoveď*.

Vydávania edície YOUCAT sa u nás chopilo Karmelitánske nakladateľstvo v Bratislave, ktoré jej ponechalo prehľadnú a pútavú grafiku Alexandra von Lengerkeho a investovalo i do kvalitného papiera. Oplatilo sa.

Zostavovateľmi publikácie *Modlitby pre mladých* (2012) z tejto edície sú dvaja nemeckí autori - Georg von Lengerke, kňaz maltézskeho rádu, a sociálna pedagogička Dörte Schrömgessová. Práve oni zhromaždili viac ako 150 strán modlitieb na všetky príležitosti, ktoré by mali byť blízke mladým a inšpirovať ich k hlbšiemu duchovnému prežívaniu života.

Kniha sa začína predhovorom autorov a pokračuje *Malou školou modlitby*. V desiatich bodoch spojených s názornými (a často i vtipnými ilustráciami) sa autori mladým pokúšajú predostrieť, akým spôsobom je možné dopracovať sa ku kvalitnému rozhovoru s Bohom.

Nasleduje dvojtyždňový cyklus modlitieb, v prvý týždeň zameraný na *Moju*

cestu s Bohom a v druhý týždeň na *Božiu cestu so mnou*. Prostredníctvom žalmov, slov Písma či modlitieb svätých sa mladí vždy ráno a večer môžu ponoriť do iného spôsobu modlitby, na aký sú bežne zvyknutí. Uvedomujú si, že Boh ich pozná, chráni a miluje, ukazuje im cestu a počúva ich modlitby. Zároveň však vnímajú, že sú dôležitou súčasťou života širšieho spoločenstva - Cirkvi.

Posledná časť knihy obsahuje modlitby na rôzne príležitosti - Modlitba študujúceho, Rozlišovať v tvojom svetle, Za povolanie, Za budúceho partnera, Pred použitím internetu... Sú aktuálne, stručné a zároveň hlboké, pre ľahšie hľadanie zoradené do prehľadných tematických celkov.

Kniha vyniká nielen kvalitným obsahom, ale i moderným dizajnom. Okrem textov modlitieb obsahuje aj fotografie, ilustrácie, citáty osobností. Jej grafika je prehľadná a „vzdušná“. Strany nepreplňa textom, a tak čitateľovi umožňuje ľahkú a pohodlnú orientáciu. Na mnohých miestach ilustráciami veľmi vhodne dopĺňa text. Ten zas duplicitne nepodáva informácie už vyjadrené obrázkami.

V závere knihy sa nachádza *Menný register* všetkých autorov modlitieb aj s ich krátkymi životopismi (často ide o svätých) i *Index modlitieb* zoradených podľa abecedy. Publikácia v sebe nesie veľký potenciál osloviť mladých, priviesť ich k aktívnemu životu modlitby a tým i bližšie k Bohu.

Petra Humajová

Foto: www.zachej.sk

Ilustrácia: audrey-shark.blogspot.sk

Nekonvenčné vzývanie Ducha Svätého

Duch Svätý, prameň pravdy,
Boží dych, darca života!
Prekvapuj ma uprostred všednej
každodennosti.

Nasleduj ma až po moje plány.
Premieňaj ma v mojom poznaní.
Napĺňaj ma svojimi darmi.
Ponáraj ma do seba, aby som bol čistý.
Prebúdžaj môj talent, aby vo mne
pracoval.
Pôsob vo mne, aby sa vytrácalo moje
ja.

Roznecuj svoje charizmy, aby som
o tebe svedčil.

Dobehni ma, keď utekám.
Prived' ma na správnu cestu, keď
bezcieľne blúdím.

Poháňaj ma, keď poľavujem.
Daj mi krídla, keď tvorím.
Ponáhľaj sa mi v ústrety, keď ťa
hľadám.

Sprevádzaj ma, keď premýšľam.
Daj mi porozumieť, keď nechápem.

Pohni mnou, keď stagnujem.
Postrč ma, keď som nerozhodný.
Očisťuj ma, keď mám pokušenie.
Zahrievaj ma, keď som chladný.

Zaplav ma, keď som samolúby.
Pretekaj mnou, keď som prázdny.

Potešuj ma, keď som smutný.
Objímaj ma, keď som osamelý.
Modli sa vo mne, keď nenachádzam
slová.

Utešuj ma, keď som opustený.
Uzdravuj ma, keď som chorý.

Zachyť ma, keď padám.
Ukry ma, keď som bezbranný.

Ujmi sa ma, keď horím túžbou.
Jasaj vo mne, keď milujem.

"I Believe in ... the Communion of Saints"

Dávaš nám blízných

Pane, dávaš nám blízných,
ktorí bdejú, keď my spíme,
ktorí veria, keď my pochybujeme,
a ktorí sa modlia aj vtedy,
keď nám zostáva už iba mlčanie.

Dávaš nám blízných,
ktorí s nami kráčajú,
ktorí spolu s nami dúfajú a strachujú sa,
ktorí sú unavení, a predsa sa nevzdávajú,
na ktorých sa môžeme obrátiť
so svojimi starosťami a potrebami.

Dávaš nám blízných,
ktorí stoja spolu s nami pred tebou,
ktorí ťa prosia a pýtajú sa ťa,
ktorí ti ďakujú
a sú ti k dispozícii.

Dávaš nám blízných
a zveruješ nám ich.
Bez nich ťa nedokážeme skutočne milovať
a bez nich nemôžeme byť tebou milovaní.
Daj, aby sme sa stali jedni pre druhých
požehnaním na ceste k tebe.
Amen.

Ó, Bože, vzývam ťa

Ó, Bože, vzývam ťa:
Múdrost', ty si ma vymyslela,
Vôľa, ty si ma chcela,
Moc, ty si ma stvorila,
Milosť, ty si ma pozdvihla,
Hlas, ty ma voláš,
Slovo, ty ku mne hovoríš,
Dobrota, ty ma zahŕňaš darmi,
Prozreteľnosť, ty ma vedieš,
Milosrdenstvo, ty mi odpúšťaš,
Láska, ty ma objímaš,
Duch, ty ma oživuješ,
Pokoj, ty ma naplňaš,
Svätosť, ty ma premieňaš,
aby som si neodpočinul dovtedy, kým
ťa neuvidím:
Ó, Bože, vzývam ťa!
Amen.

Zo šermiara sa zmenil na muža modlitby

Svätý Bernard z Corleone

„Neustále zotrúval v modlitbe.“ „Nikdy sa neprestal modliť.“ „Modlil sa nepretržite.“ Tak o ňom svedčili tí, ktorí ho poznali. Pritom sv. Bernard nebol od prírody mystik. Mal cholerickú povahu. A obľuboval súboje.

Sv. Bernard (vlastným menom Filip Latino) sa narodil 6. februára 1605 v Corleone na Sicílii. Pochádzal zo zbožnej rodiny. Jeho rodičia boli známi svojou láskou k blíznym - nezriedka sa stávalo, že poskytl jedlo či odev chudobným a ich dom nazývali „domom svätých“.

Filip sa k ľuďom, ktorí potrebovali pomoc, správal podobne. V zime dokonca chodieval zbierať almužnu pre trestancov. Mal však jednu chybu. Ľahko sa nechal vyprovokovať. A to práve vtedy, keď išlo o niekoho, komu sa ubližovalo.

Obdivovaný šermiar

Filip bol vysokým a silným mužom, ktorého ženy obdivovali. Bol považovaný za najlepšieho šermiara Sicílie. V roku 1624 sa ho vysoký hodnostár Vito Canino z Palerma, držiteľ „Palmy šermiarov“, rozhodol vyprovokovať k súboju, hoci súboje boli zakázané. A Filip sa nenechal dvakrát prosiť.

Súboj sa pre Vita skončil neúspešne - prišiel v ňom o ruku. Filip musel z miesta súboja utiecť niekam, kde by našiel azyl. Uchýlil sa do kapucínskeho kláštora. Tu mal dostatok času na premýšľanie. Oľutoval svoj čin a po tom, čo bolo ukončené vyšetrovanie, sa vrátil späť domov. Na kapucínov však nedokázal zabudnúť. A myslou sa mu prehánala jediná otázka: „Prišli by do kláštora i takého bitkára, akým som ja?“

Horlivý v modlitbe

Odpoveď dostal ako 27-ročný, keď ho kapucíni v Caltanissette prijali medzi seba. Pod rehoľným menom Bernard z Corleone ako fráter - brat - pôsobil v reholi až do konca svojho života. Plnil funkciu kuchára alebo kuchárovho pomocníka, ktorý bol všade potrebný. Preto ho i často premiestňovali.

Brat Bernard bol veľmi skromným a pokorným mužom. Okrem svojich bežných povinností sa aj staral o chorých či pral bielizeň. Neustále druhých povzbudzoval, aby milovali Boha. Často sa modlil.

Pri modlitbe strácal pojem o čase, dostával sa do extázy. Stávalo sa, že sa na noc nechal zatvoriť v kostole, aby v ňom Pán nezostal sám. Dokonca aj keď sa všade naokolo diali nešťastia či prichádzali živelné pohromy, nestrácal nádej a reagoval na ne ešte väčšou horlivosťou v modlitbe.

Vo veľkej úcte mal kríž. Hoci bol analfabet a nikdy sa nenaučil čítať ani písať, kríž nazýval knihou, z ktorej sa naučil všetko. Spolubratia ho často nachádzali práve na miestach, kde ho mali umiestnený. Bernard im pri tom hovoril: „Ak máte v kláštore nejaké krásne a zbožné vyobrazenie Krista, nie je nič viac, čo by ste si mohli priať.“

Bernard zomrel 12. januára 1667 v Palerme. Blahorečený bol v roku 1678 a svätorečený v roku 2001. Pápež Ján Pavol II. vtedy vyzdvihol najmä jeho schopnosť rozdávať pravdu a lásku vyplývajúcu z jeho hlbokého života s Bohom. „Pokorný príklad zanechaný týmto kapucínom je pre nás povzbudením k neustálej modlitbe, lebo práve modlitba a počúvanie Božieho slova sú zárukou skutočnej svätosti.“

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta VI., www.kapucini.cz)

Vianočné obdobie 2016/17 v Prievidzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

Kostol	Farský Kostol sv. Bartolomeja (Prievidza - mesto)	Kostol Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintorine)	Kostol Najsvätejšej Trojice (kláštor pia- ristov)	Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
SOBOTA 24. 12. 2016 Štedrý deň Vigília slávnosti Narodenia Pána	6:00 16:00 22:00	24:00 polnočná	6:45 16:00 24:00 polnočná	16:00 22:00 24:00 polnočná
NEDEĽA 25. 12. 2016 Narodenie Pána, slávnosť (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokatolícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 po svätej omši jaslič. pobožnosť 17:00 vianočný koncert 19:00
PONDELOK 26. 12. 2016 Svätého Štefana, prvého mučeníka	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokatolícka svätá liturgia	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
SOBOTA 31. 12. 2016 „Starý rok“ Svätého Silvestra I., pápeža	6:00 14:00 adorácia 15:30 ďakovná pobožnosť 16:00 sv. omša 24:00 požehnanie	16:00	6:45 16:00 s pobožnosťou	16:00 s pobožnosťou 23:30-24:00 kostol otvorený k tichej poklone
NEDEĽA 1. 1. 2017 Nový rok Panny Márie Bohorodičky (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
PIATOK 6. 1. 2017 Zjavenie Pána (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokatolícka svätá liturgia, Veľké svätenie vody, myrovanie	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00

Spovedanie k Vianociam

Spoločná svätá spoveď pred Vianocami bude v Prievidzi v troch kostoloch súčasne (farský Kostol sv. Bartolomeja; Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristický; farský Kostol Sv. Terézie z Lisieux - Zapotôčky) na 4. adventnú nedeľu 18. decembra 2016 od 14:00 do 18:00 s malou prestávkou o 16:00.

Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude spovedná služba zabezpečená aj v týždni počas pracovných dní pred Vianocami od pondelka 19. decembra do piatka 23. decembra 2016, a to od 10:00 do 17:00.

Farská kronika

od 26. októbra do 25. novembra 2016

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Alexandra Juríková
Eleonor Gundzová
Jozef Kotlár
Jerguš Laurinec
Tomáš Kvičala
Miriama Gašparovičová
Timon Levek
Kristína Bezdeková

Manželstvo uzavreli:

Patrik Kniazuk a Kristína Režová
Peter Šumichrast a Daniela Hopková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Jozef Gombarček, 78 r.
Anton Oršula, 55 r.
Miroslav Karásek, 68 r.
Jozef Bielák, 64 r.
Margaréta Jašková, 94, r.
Karolína Richterová, 74 r.
Mária Mináriková, 87 r.
Ol'ga Reháková, 82 r.
Anna Krupová, 85 r.
Igor Medved', 69 r.
Anna Štiglincová, 81 r.
Gizela Říhová, 87 r.
Vlastimila Mrkvicová, 88 r.
Etela Danihelová, 55 r.
Mária Pekárová, 54 r.
Anna Rybárová, 64 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v B.B. č. 1127/98

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Vladimír Slovák, Marián
Husár, Ján Jáger, Elena Blašková,
Anna Gálová, Mária Melicherčíková,
Mária Suríková, Zuzana Škrinárová,
Štefan Kollár

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Silvia Kobelová
str. 2 - Štefan Kollár
str. 3 - Silvia Kobelová
str. 31 - Mária Melicherčíková, Štefan
Kollár
str. 32 - Štefan Kollár

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.
Náklady na tlač:
cca. 0,40 €

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Príchod Mikuláša, Kostol sv. Bartolomeja
v Prievidzi, 4. december 2016

Ukončenie Roku milosrdenstva v našej farnosti, 13. november 2016

